

Man gik altsaa til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov angaaende Indførsel af Skotøj og Cigarer.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3048).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Hauch: Jeg har bedt om Ordet for ganske kort at motivere, hvorfor jeg ikke ser mig i Stand til at stemme for det foreliggende Lovforslag. Naar jeg ikke kan stemme for Forslaget, er det ikke, fordi jeg ikke kan erkende, at de to Industrier, Talen her er om, er vanskeligt stillet; det er heller ikke, fordi jeg ikke kan tænke mig, at der ydes dem Støtte. Men jeg ser mig ikke i Stand til at yde Støtten i den foreslaaede Form. Efter min Opfattelse rører Lovforslaget, som det her foreligger, ved Spørgsmaalet paa en Maade, der handelspolitisk set kan blive besværlig. Min Modstand mod Lovforslaget er derfor af rent principiel Natur. For vort Hovederhverv, Landbruget, i den Form, hvori vi alle kender det og med Stolthed ser hen til dets Udvikling i de sidste Menneskealdrer, vilde det være dræbende, dersom det ude paa Verdensmarkedet, hvis Priser det indordner sig under, overalt mødte Forbud mod fri Indførsel. Det er altsaa i væsentlig Grad min Motivering for ikke at kunne stemme for det foreliggende Lovforslag. Naar jeg ikke agter at stemme imod Lovforslaget, er det ikke alene, fordi det vilde være frugtesløst, saaledes som Sagen nu ligger, men ogsaa, fordi jeg erkender, at det, der sker ved Gennemførelsen af dette Lovforslag, er et Forsøg paa at afbøde unormale Tilstande for vanskeligt stillede Erhverv. Men jeg er for mit Vedkommende sikker paa, at Forsøget gøres paa en handelspolitisk vanskelig Bane, og jeg kan derfor ikke give det min Stemme. Jeg vil nødig have, at den Stilling, som jeg her har set mig nødsaget til at indtage, opfattes som nogen politisk Aktion. Jeg maa maaske derfor have Lov til at sige, at jeg ønsker den opfattet som et Varsko fra Landbruget,

det Erhverv, jeg i mit daglige Arbejde paa saa mange Maader og saa udelukkende føler mig knyttet til. Naar jeg nu tager denne Stilling, lettes dette mig noget derved, at jeg er overbevist om, at jeg ude blandt Vælgerne har Tilslutning til min Opfattelse, ikke alene hos det Parti, jeg betragter det som en Ære at tilhøre, men ogsaa blandt Landbovælgerne i samtlige de Partier, som er repræsenteret i det høje Ting.

Brandes: Det forekommer mig besynderligt, at der fra et Medlem af det Parti, af hvilket Ministeriet er udgaaet, nu lyder en saadan Indsigelse som den, vi lige har hørt, fremsat oven i Købet — saaledes mener det ærede Medlem, der talte, at den skal opfattes — som et Varsko fra Landbefolkningen til den højtærede Minister og til den høje Regering. Jeg beklager, at den højtærede Ministers Erklæringer under de meget kortfattede Forhandlinger, vi førte ved første Behandling, var forholdsvis vage, at man overfor de Bemærkninger, der blev gjort, ikke fik saa klar Besked af den højtærede Handelsminister, som man kunde ønske; og jeg tror, at naar det ærede Medlem nu erklærede, at han ikke kunde stemme for Forslaget, beroede det noget paa disse Erklæringers Vagthed. Det, det staar paa, er, at den højtærede Handelsminister maa erklære, at han er opmærksom paa, at vore handelspolitiske Forbindelser ikke paa nogen Maade maa skades ved dette, at man nu indfører en Begrænsning af Importen, at det ikke maa hedde sig om Danmark, at det er et Land, som sikrer sig ved at hindre fremmede Varer i at komme ind. Det forekommer mig, at den højtærede Ministers Udtalelser ikke var tilstrækkelig tydelige paa dette Punkt, ligesom det heller ikke var mig klart, om den højtærede Minister ikke søgte at tage noget igen af den Indrømmelse, som han havde gjort overfor Folketinget med Hensyn til det kontrollerende Udvalg. Det forekommer mig, at den højtærede Minister udtalte sig, som om Forslaget nu ikke var forskelligt fra, hvad det havde været, da han forelagde det. Overfor det maa jeg sige, at vi lægger den største Vægt paa, at dette kontrollerende Udvalg arbejder og arbejder